

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3281/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Blue Comfort j.d.o.o. u stečaju, iz Zagreba, Levanjska 1, OIB 69072837393, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja Matka Ljubana iz Zagreba, Hrvatskih iseljenika 3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1625/2021-68 od 11. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 11. rujna 2024.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajnog upravitelja Matka Ljubana iz Zagreba, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1625/2021-68 od 11. srpnja 2024. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-1625/2021-68 od 11. srpnja 2024. glasi:

„Stečajnom upravitelju Matku Ljubanu, Zagreb, Hrvatskih iseljenika 3, OIB 28695463260, nagrada za rad u iznosu od 1.349,34 eura bruto i naknada stvarnih troškova u iznosu od 240,52 eura.“

2. Protiv citiranog rješenja žali se Matko Ljuban, stečajni upravitelj, navodeći da se žali na odbijeni prijedlog za nagradu u iznosu od 205,80 eura i na odbijeni prijedlog za naknadu stvarnih troškova u iznosu od 295,80 eura, istaknuvši da je podneskom od 1. srpnja 2023. zatražio i predložio nagradu za rad u iznosu od 1.555,14 eura bruto, kao i naknadu stvarnih troškova u ukupnom iznosu od 536,32 eura, a da sud prilikom utvrđenja visine nagrade nije u potpunosti uzeo u obzir obujam i složenost poslova, ukupan rad stečajnog upravitelja i vrijednost unovčene stečajne mase. Ističe da se zalagao i pozivajući dužnike stečajnog dužnika uspio naplatiti iznos od 622,63 eura te da je taj iznos ušao u stečajnu masu isključivo njegovom aktivnošću na prikupljanju i analizi podataka iz poslovne dokumentacije te identificiranjem dužnikovih dužnika i kontaktiranjem s njima, na što je potrošio toliko radnih sati da po objektivnim i tržišnim kriterijima poduzete radnje premašuju

vrijednost nagrade koju mu je odredio sud. Sud je neosnovano odbio i njegov zahtjev za naknadu stvarnih troškova u iznosu od 295,80 eura koji se odnose na loko vožnju po Zagrebu (230,41 eura) i 66,36 eura koji iznos se odnosi na trošak interneta i telefona, bez kojih je nemoguće obavljati poslove u stečajnom postupku. Napominje da za mobitel ima pretplatu s odabranim teleoperaterom te da ga koristi i za privatne svrhe i za ostale aktivne stečajne predmete, pa je nemoguće utvrditi točan pripadajući trošak, pa je stoga stečajni upravitelj sam paušalno odredio razmjerni razuman i skroman pretpostavljeni ukupni iznos troška za mobitel i internet (20,00 kn mjesečno) koji se odnosi i mogao je proizaći iz poslova tijekom ovog postupka, te je uz prijedlog i obrazloženu dokumentaciju dostavio u prilogu troškovnik-tablicu-točka 5 uz opis troška (ostali materijalni troškovi) navodeći: internet,telefon-paušalno i razmjerno broju otvorenih stečajnih postupaka - 20,00 kn/mj, 27 mjeseci je 66,36 eura, dakle, 2,65 eura mjesečno za 27 mjeseci, s tim da je stečaj otvoren 26. kolovoza 2021. i samo do 27. srpnja 2024. traje 35 mjeseci. Ovakav stav suda znači da će ubuduće bon za mobilni telefon u određenim stečajnim postupcima stečajni upravitelj morat kupovati na ime društva u stečaju. Loko vožnje je stečajni upravitelj akontirao iz vlastitih sredstava, a kako nema GPS uređaj s podacima o kretanju vozila, nastojao je voditi evidenciju korištenja svog privatnog osobnog automobila za potrebe ovog stečajnog postupka upisujući relevantne podatke o vožnjama u propisani obrazac, pedantno i savjesno, da bi prvostupanjski sud naveo da nije moguće provjeriti i utvrditi je li stečajni upravitelj obavljao poslove isključivo za ovaj stečaj ili je vožnju po gradu koristio istovremeno i za druge svoje poslove, uz primjedbu da se mogao koristiti i javnim prijevozom. Stečajni upravitelj smatra da bi zbog složenosti gradskih linija korištenje javnog prijevoza rezultiralo sličnom visinom troška. Naglašava da je sve stavke iz svoje evidencije obrazložio uz dostavu popratne dokumentacije te bi mu svi stvarno nastali troškovi koje je zatražio i detaljno popisao trebali biti priznati.

3. Ispitavši prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a), ovaj sud je ocijenio da je žalba osnovana.

4. Prvostupanjski sud je u obrazloženju rješenja utvrdio da je stečajni upravitelj u ovom postupku uredno podnosio izvješća o tijeku stečajnog postupka i o stanju stečajne mase, ispitivao prijavljene tražbine, sačinio popis predmeta stečajne mase, pregled imovine i obveza, popis vjerovnika, sastavio dužne tablice, otvorio poslovni račun dužnika, pristupio na ispitno i izvještajno ročište, unovčio stečajnu masu prodajom vozila i naplatom potraživanja, u ukupnom iznosu od 8.433,36 eura.

5. Prvostupanjski sud dalje navodi da stečajnom upravitelju pripada naknada stvarnih troškova u visini od 240,52 eura, koji se odnose na poštanske troškove u ukupnom iznosu od 16,95 eura, zatim troškove pribave uvjerenja o vozilima u ukupnom iznosu od 9,52 eura, troškove o računima FINA-e u iznosu od 33,10 eura, putne troškove stečajnog upravitelja na ime uporabe osobnog automobila u službene

svrhe, za relaciju Zagreb-Karlovac-Zagreb, i to za pristup na ročište 16. prosinca 2021. u iznosu od 34,24 eura (55 km x 2 x 0,26 eura/km uvećano za cestarinu 5,04 eura), trošak parkirne karte od 0,67 eura, za pristup na ročište od 5.4.2022. u iznosu od 34,24 eura (55 km x 2 x 0,26 eura/km uvećano za cestarinu 5,04 eura), te naknada raznih materijalnih troškova (uredski materijal, ispis, skeniranje i preslike i dr.) u ukupnom iznosu od 111,80 eura, a sve prema putnim nalogima i računima za poštanske troškove, pribavljena uvjerenja, računima FINA-e i računima za materijalne troškove na listu 268. do 288. spisa. Sud ističe da stečajnom upravitelju ne pripadaju paušalni troškovi interneta i telefona zatraženi u ukupnom iznosu od 66,36 eura, jer je sasvim jasno da stečajni upravitelj nije pribavio internet ili telefon isključivo za potrebe ovog stečajnog postupka, i općepoznato je da se u današnje vrijeme usluge interneta i telefona podmiruju putem mjesečne pretplate u okviru ugovornog odnosa s odabranim teleoperatorom, koja pretplata općenito omogućava te usluge u neograničenim mjesečnim količinama, i neprijeporno je da stečajni upravitelj usluge interneta i telefona koristi i za sve svoje druge poslovne obveze. Također, stečajnom upravitelju sud nije dosudio trošak tzv. loko vožnje po gradu Zagrebu koji je stečajni upravitelj zatražio u iznosu od 230,41 eura, jer je riječ o internoj evidenciji stečajnog upravitelja o toj vožnji i nije moguće provjeriti i utvrditi da li je tom prilikom stečajni upravitelj obavljao poslove isključivo za ovaj stečaj, ili je vožnju po gradu Zagrebu koristio istovremeno i za druge svoje poslove, odnosno, kako stečajni upravitelj živi u Zagrebu to znači da isti sasvim sigurno svakodnevno prilikom vožnje Zagrebom obavlja i svoje privatne aktivnosti koje ima kao fizička osoba, a stečajni upravitelj ujedno ima mogućnost da se u Zagrebu koristi i javnim prijevozom (poput tramvaja ili gradskog autobusa), tako da je stajalište suda da zatraženi iznos od 230,41 eura na ime troškova tzv. loko vožnje nije opravdani trošak koji treba teretiti stečajnu masu. Pozivajući se na odredbu članka 94. stavaka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) i na članak 5. stavak 1., članak 7. i članak 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanju nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), sud navodi da mu je odredio nagradu u iznosu od 1.349,34 eura bruto i naknadu stvarnih troškova u visini od 240,52 eura.

6. Žalitelj osnovano ističe da rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer sud nije ispitao sve činjenice koje su relevantne za odluku jer iz obrazloženja rješenja nije jasno za koje poslove mu je sud priznao nagradu, a za koje nije.

Osim toga, nije jasna izreka rješenja, u kojoj nema predikata odnosno uopće se ne navodi kakav je odnos između stečajnog upravitelja i nagrade u iznosu od 1.349,34 eura bruto te između stečajnog upravitelja i naknade stvarnih troškova u iznosu od 240,52 eura. Istina, iz obrazloženja pobijanog rješenja je vidljivo da je prvostupanjski sud stečajnom upravitelju odredio nagradu u iznosu 1.349,34 eura bruto, i da sud smatra da mu pripada i naknada stvarnih troškova u visini od 240,52 eura, za koje je u obrazloženju navedeno na što se odnose, ali ti troškovi stečajnom upravitelju u izreci pobijanog rješenja, koja jedino postaje pravomoćna i eventualno izvršna, nisu dosuđeni.

Iz navedenog proizlazi i kontradiktornost izreke u odnosu na obrazloženje rješenja u pogledu odluke o žaliteljevom zahtjevu za dosudu nagrade i troška, koji u izreci rješenja nije niti priznat niti odbijen, dok iz obrazloženja rješenja proizlazi da je djelomično priznat i djelomično odbijen, i to kako nagrada, tako i trošak.

7. Zbog navedenog pobijano rješenje se ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, zbog čega je žalba stečajnog upravitelja Matka Ljubana uvažena, pobijano rješenje ukinuto i predmet na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a vraćen na ponovan postupak prvostupanjskom sudu.

8. Prvostupanjskom sudu se ukazuje na to da se prema odredbi članka 94. SZ-a i prema Uredbi nagrada stečajnom upravitelju ne određuje samo prema vrijednosti unovčene stečajne mase. Odredbom članka 5. Uredbe propisano je da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Dakle, vrijednost unovčene stečajne mase je samo jedan od kriterija za određivanje nagrade.

9. Prema stavu prvostupanjskog suda stečajnom upravitelju ne pripadaju paušalni troškovi interneta i telefona zatraženi u ukupnom iznosu od 66,36 eura, jer sud smatra da je sasvim jasno da stečajni upravitelj nije pribavio internet ili telefon isključivo za potrebe ovog stečajnog postupka, i općepoznato je da se u današnje vrijeme usluge interneta i telefona podmiruju putem mjesečne pretplate u okviru ugovornog odnosa s odabranim teleoperatorom, koja pretplata općenito omogućava te usluge u neograničenim mjesečnim količinama, pri čemu je neprijepono da stečajni upravitelj usluge interneta i telefona koristi i za sve svoje druge poslovne obveze, te da stečajnom upravitelju ne pripada naknada stvarnog troška tzv. loko vožnje po gradu Zagrebu koji je stečajni upravitelj zatražio u iznosu od 230,41 eura, jer je riječ o internoj evidenciji stečajnog upravitelja o toj vožnji i nije moguće provjeriti i utvrditi da li je tom prilikom stečajni upravitelj obavljao poslove isključivo za ovaj stečaj, ili je vožnju po gradu Zagrebu koristio istovremeno i za druge svoje poslove, odnosno kako stečajni upravitelj živi u Zagrebu, to znači da isti sasvim sigurno svakodnevno prilikom vožnje Zagrebom obavlja i svoje privatne aktivnosti koje ima kao fizička osoba, pri čemu stečajni upravitelj ujedno ima mogućnost koristiti se i javnim prijevozom (poput tramvaja ili gradskog autobusa).

Ovaj sud smatra da odluka suda prema kojoj stečajnom upravitelju uopće ne pripada naknada troška telefona i interneta odnosno prijevoza osobnim automobilom nije u skladu sa zaključkom istog suda da stečajni upravitelj nije nabavio mobitel isključivo za potrebe stečajnog dužnika nego i za druge poslove, kao ni sa zaključkom suda da prilikom vožnje obavlja poslove i za druge stečajeve pa i za sebe privatno. Naime, stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnog troška, znači onog troška koji se odnosi na stečajnog dužnika.

Bez utvrđenja relevantnih činjenica koje se odnose na konkretne poslove koje je stečajni upravitelj obavljao za druge stečajeve i za sebe privatno, pri čemu je prvostupanjski sud već utvrdio da je stečajni upravitelj, osim za druge, obavljao

poslove i za stečajnog dužnika Blue Comfort j.d.o.o. u stečaju, te bez utvrđenja u kojoj mjeri je za pojedinog subjekta stečajni upravitelj obavljao te poslove, preuranjeno je zaključiti da mu naknada troška za poslove koje je tim putem obavio za dužnika Blue Comfort j.d.o.o. u stečaju uopće ne pripada.

Prvostupanjskom sudu se ukazuje i na stavak 3. članka 94. SZ-a koji propisuje da naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja.

10. Slijedom iznijetog, u nastavku postupka stečajni sudac će, uvažavajući sve iznijeto, na temelju obrazloženog i dokumentiranog prijedloga stečajnog upravitelja, ocijeniti složenost i obujam poslova stečajnog upravitelja kao i opravdanost njegovog zahtjeva za naknadu troška te donijeti novo rješenje čija izreka će biti u skladu s obrazloženjem i koje mora sadržavati jasne razloge na kojima se temelji.

Zagreb, 11. rujna 2024.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3086c-235d7**

Kontrolni broj: **046af-7c3a5-ad62a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.